

Publicerad 2011-12-30 20:32 av Grävling

Blänke, tröstan

Och vi vandrar, obekända
längs havsbrynets frostbelupna stigar
strövar utkanter och isbryt
det är den tid på året
då allting är för sent, och vi rasar
genom vindbrunnar och råkar

och omärkliga grynnor under isen
rudorna som sover under leran

men det står en glöd av mareld
över vintersköra vatten
vrider färjorna stål och isbrytartänder
snöblänk stillar vågor tysta
slätar dem till siden och drivved

och höstrankor längs spaljeernas nät
och snöbärsbuskar ännu i bersån

det är en tröst

att du lever

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Grävling med Poeter.se id #28035 innehar upphovsrätten